

İnsan

– Ümit Seyhan · 24 Mayıs 2011

Kimden gelir, kime gider, insan bilmez neslini,
Evelde, Ezelde vardır görmez kendi aslını,
Ölümün nefesinde, meyva vermez döker can çiçeğini
Emaneti veren peşindedir,sahiplenme kendini..

Her can yalnız yolcusudur, ALLAH yolunun,
Hükmü elindedir Yaratanın, her bir kulunun
Bırak ,talip olma gelip geçicidir gördüğün,
Kaç yiğit var göster, bileğini büken ölümün..

Bir mübarek çizgide geçer insan bendini,
Yağmuru,karı görünce açar toprak bağrını,
Rahman durmaz saçar sevgi tohumu,
Soyulsun kabuğun,Yaratanda bul ki! kendini..
Ü.SEYHAN